

Притча "Ціна бажання"

На задвірках Всесвіту знаходиться один магазинчик. Вивіски на магазині немає вже давно, її колись забрало космічним ураганом, а нову господар не став прибивати, тому, що кожен місцевий житель і так знав, що магазин продає бажання. Асортимент магазину був величезний: тут можна було купити практично все.

Величезні яхти, квартири, заміжжя, пост віце-президента корпорації, гроші, дітей, улюблену роботу, перемогу в конкурсі, великі машини, футбольні клуби, владу, успіх, каблучки з діамантами та багато-багато іншого. Не продавалися тільки життя і смерть 🙌

Кожен, прийшовши в магазин (а були ж і такі бажаючі, які жодного разу не зайшли в магазин, а залишилися сидіти на своїй попі і просто бажати) в першу чергу дізнавався ціну свого бажання. Ціни були різні.

Наприклад, улюблена робота коштувала відмови від стабільності і передбачуваності, готовності самостійно планувати і структурувати своє життя, віри у власні сили та вибору працювати там, де подобається, а не там, де треба.

Влада коштувала трохи більше: треба було відмовитися від деяких своїх переконань, вміти всьому знаходити раціональне пояснення, вміти відмовляти іншим, знати собі ціну (і вона повинна бути досить високою), дозволяти собі говорити про своє «Я», заявляти про себе, незважаючи на схвалення або несхвалення оточуючих.

Деякі ціни здавалися дивними. Замижжя можна було отримати практично задарма, а ось щасливе життя коштувала дорого — персональна відповідальність за власне щастя, вміння отримувати задоволення від життя, знання своїх бажань, відмова від прагнення відповідати навколишнім, невелике почуття провини, вміння цінувати те, що є, дозвіл собі бути щасливою, усвідомлення власної цінності і значимості, відмова від бонусів «жертви», ризик втратити деяких друзів і знайомих.

Не кожен прийшов в магазин був готовий відразу купити бажання. Деякі, побачивши ціну, відразу розверталися і йшли. Інші довго стояли в задумі, перераховуючи

готівку, і розмірковуючи де б дістати ще коштів. Хтось починав скаржитися на занадто високі ціни і просив у господаря знижку або питав коли буде розпродаж.

А були і такі, які діставали з кишені свої заощадження і отримували заповітне бажання, загорнуте в красиву та блискучу обгортку. На щасливчиків заздрісно дивилися інші покупці, перешіптуючись між собою про те, що, напевно, господар магазину їхній знайомий і бажання дісталось їм просто так, без всякої праці.

Господарю магазину часто пропонували знизити ціни, щоб збільшити кількість покупців. Але він завжди відмовлявся, кажучи, що від цього буде страдати якість бажань.

Коли у хазяїна питали чи не боїться він разоритися, то він качав головою і відповідав: що завжди у всі часи будуть знаходитися сміливці, які готові ризикувати і змінювати своє життя, відказуватися від звичного та передбачуваного життя, здатні повірити в себе і в свої бажання, мають сили і кошти для того, щоб оплатити виконання своїх бажань.

P.S. На дверях магазину висить оголошення: «Якщо твоє бажання не виконується, виходить, воно ще не оплачено».